

BENŐ ATTILA
(Szent György és a sárkány)

*Szent György a sárkányt nem győzi le semmi áron.
Győzködi, de a vad újra és újra ráront.
Elvonul és visszatér az ármány.
És Szent Györggyel sem bírhat a sárkány.
A porban verejték és vér vegyül.*

*Megbillen a remény, és visszalendül.
Fölényben a sárkány, majd alul.
A vadság és Szent György napja hull.
Egy földön osztoznak ketten.
Marad az örök döntetlen.*

(Vendég a háznál)

*A hivatlan vendég
hirtelen lép be majd,
kopogtatás nélkül.*

*Természetesen,
alkalmatlan időben.*

*(Terítetlen asztallal kellene találjon.
Vagy legalább
üres tányérokkal és kiivott poharakkal.)*

*Addig is
tengek-lengek,
téblábolok.
Ímmel-ámmal,
teszek-veszek,*

*Félelmeimet rejtem
a sültes tál alá.*

*És ha eljön
a hivatlan vendég,
amikor a meghívottak elszéledtek,
az ételmaradékos tányérok,
ki nem ivott poharak között
rám talál,
főlényesen végig mér,
és elegáns szótlansággal
elkísér a házam kapujáig,
és tovább,*

ha volna még tovább...